

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetæ Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs CXXXVIII. Confitebor tibi Domine, in toto &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

*Carminais à nobis fuit ausus poscere festa,
Et de Sione canticum.
At Domini latos peregrinus psallere terris
Hymnos pie num possumus?
Imò si Solyma me obliuio ceperit urbis,
Non utar hac dextra mea.
Hareat antè meo mihi lingua affixa palato,
Et conticescat vox mea.
Quàm Solyma incipiã quamq; immemor esse Sio-
Nec his precer fausta omnia. (nis,
Esto memor, Deus ò, vocis seuissima Edumes,
Periura quae se prodidit:
Clamans: subruite hanc Solymen radicitus, urbs
Debet perire funditus. (hac
Illa dies veniet: Babylon quã tu quoq; poenas
Vastata vindici dabis.
Felicem ultorem, pueros qui matribus ipsis
Raptos petris illiserit.*

PSALMVS CXXXVIII.
Confitebor tibi Domine, in toto &c.

Te

TE Deum leto venerabor ore,
Angelis coram, tua Diis & ipsis
Mente sincera memorabo cuncta
Fortia gesta.

In sacro templo tibi, sancte Ioua,
Gratias dicens precibus colam te,
Nam tuum nomen super extulisti
Omnia summa.

Audias me, cum precor, o Iehoua,
Qui meæ vitæ es columen decusq̃,
Te colent Reges tua cum probârint
Verba salutis.

In viis iustis Dominum celebrent,
Ac pias laudes recitent Iehoua,
Qui throno ex alto videt atq̃, nescit
Corda superba.

Cum premor mæstis cruciorq̃, curis,
Versor in summis ego cum periclis,
Me tuum seruans recreansq̃, numen,
Dissipat hostes.

Omniū finem facias malorum,
O Deus, serui miseri misertus:

M m 3

Fac

*Fac opus firmum manuum tuarum,
Stet vigeatq̄.*

PSALMVS CXXXIX.

Domine, probasti me & cognouisti &c.

Cui, Deus, explorata hominū sunt intima cor-
Tu mea scrutatus, singula sensa tenes. (da,
Siue domi sede am, seu surgam nocte dieq̄,
Nota tibi mea sunt omnia, scis quid agam.
Nunc accumbentem spectas, nunc cernis euntem,
Et mea presentem te via nulla latet.
Nec mea lingua potest vllas emittere voces,
Non tibi prauis as, cardiognosta Deus.
Quicquid ago, aut egi, si quid superest mihi agen-
Cognitū habes, tua me sustinet atq̄ manq̄. (dū,
Hac tua, quam meditor, miranda sciētia, captum
Effugit, & superat cognitione meum.
Quonam progrediar, tuus omnipotens ubi non sit
Spiritus? à facie quò fugiamq̄, tua?
Si ferar in cælum pennis, mihi protinus adstas:
Ad styga si mittar, non abes inde procul.

Si